

Lewinsky: Jeg skal i Lighed med den ærede Ordfører for Venstre udtale, at vi i det hele taget stiller os velvilligt overfor det foreliggende Lovforslag. Bestemmelserne i §§ 7 og 8 er jo til Dels af formel Art, en nødvendig Følge af Loven om Tinglysningsvæsenet, som blev vedtaget i forrige Samling, og dem kan man vel ikke fra nogen Side have noget imod. Ogsaa Bestemmelserne i §§ 1 og 9, der gaar ud paa en Indskrænkning af Dommerembedernes Antal ved Nedlæggelse af Retskredse, kan vi fra vor Side billige, da der ingen Grund er til at opretholde Embeder, som kan siges at være overflødige eller i alt Fald kan undværes, naar man ikke ved Nedlæggelsen skader Befolkningens Interesser i Almindelighed. Det ærede 1ste landstingsvalgte Medlem (Nygart) udtalte, at Lovforslaget skal i Udvalg, og i det vil der jo saa blive Lejlighed til at overveje, om de her foreslaaede Nedlæggelser er af den Art, at de ikke vil genere Befolkningen i nogen overvældende Grad; og for saa vidt det viser sig, at Lovforslaget anviser en god og fornuttig Ordning, er vi for vort Vedkommende villige til at yde vor Medvirken til dets Gennemførelse.

Godskesen: For saa vidt Lovforslaget gaar ud paa at bringe Retsplejelovene i Overensstemmelse med den nys vedtagne Tinglysningslov, mener jeg, at det maa kunne vedtages i Rigsdagen, saaledes som det foreligger fra den højtærede Ministers Haand. Lidt vanskeligere stiller Sagen sig med Hensyn til den anden Del af Lovforslaget, hvor der er Spørgsmaal om Nedlæggelse af Dommerembeder. I Princippet er jeg paa dette Omraade enig med den højtærede Minister. Som jeg tidligere har haft Lejlighed til at udtale her i Tinget, er der efter min Mening ikke Tvivl om, at man, den Gang Retsplejeloven blev vedtaget, skønnede forkert om, hvilket Arbejde der vilde komme til at paahvile Underrettsdommerne. Der er ingen Tvivl om, at Arbejdet er blevet mindre, end man antog, og det er derfor meget rimeligt, navnlig under de nuværende vanskelige økonomiske Forhold, at man søger at formindske Underdommerembedernes Antal. Men naar man kommer til at gennemføre denne almindelige Grundsætning i de enkelte Tilfælde, opstaar Vanskelighederne, idet man overalt vil møde de lokale Interesser og Ønsker. Undertiden kan man sætte sig ud over disse, men ofte kan det være vanskeligt. Ogsaa i det her foreliggende Forslag forekommer det mig, at det stiller sig no-

get forskelligt; i nogle Tilfælde kan de lokale Interesser ikke veje videre stærkt til, i andre kan de veje noget mere. Jeg mener derfor, at denne Side af Sagen burde undersøges nærmere i et Udvalg. Men jeg kan altsaa for mit Vedkommende sige, at jeg vil gaa til denne Udvalgsbehandling med megen Sympati for den Tanke, den højtærede Minister har nedlagt i Lovforslaget. — Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Gunnar Fog-Petersen: Ogsaa jeg mener, det vil blive nødvendigt at se nærmere paa den Side af Sagen, der vedrører Sammenlægning af Embeder, i et Udvalg. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at mange af disse Dommerembeder er for smaa og bør sammenlægges, og jeg har tidligere sagt, at det kan ikke nytte noget, naar man vil gaa til Nedlæggelse af for smaa Embeder, hvad enten det er Præsteembeder eller Dommerembeder, at man da er Tilhænger af det i Almindelighed, men naar det kommer til at dreje sig om det Embede, der ligger netop der, hvor man selv har Interesser at varetage, kan det ikke lade sig gøre. Den Betragtning er ganske uholdbar, og der maa derfor altid gaas frem med en vis Brutalitet, naar noget saadant skal gennemføres. Man kan nemlig sige sig selv, at spørger man de lokale Myndigheder, vil de altid modsætte sig, at et Embede nedlægges, idet de mener, det har saa stor Interesse for Byen eller Egnen, at det bør opretholdes. Spørger man f. Eks. i dette Tilfælde i de Byer, som interesserer mig i denne Forbindelse, Løgstør og Nibe, kan man være sikker paa at faa et Svar, der fra Løgstørs Side gaar ud paa, at Dommerembedet bør blive der, og fra Nibe omvendt. Spørger man Menighedsraadet i et Sogn, om man kan undvære den og den Præst og Præstegaard, er dette Spørgsmaal praktisk taget intet værd, fordi Svaret paa Forhaand er givet: det er maaske muligt andre Steder, men her er der ganske særlige Forhold, der taler for at opretholde Embedet. Det mener jeg, Lovgivningsmagten og Administrationen maa sætte sig ud over, ellers kommer man ingen Vegne i Retning af at gennemføre saa vel begrundede Beparelser som dem, der er Tale om her.

Jeg har næret nogen Betænkkelighed ved Sammenlægningen vedrørende Lange-land og Ærø, fordi det er Øer. Ikke fordi Omraaderne er saa store, at man ikke